

متن پرسش

با عرض سلام خدمت استاد گرامی. شما در کتب متعددی همچون آشتی با خدا به بیان لزوم زندگی فرد در زمان حال پرداخته اید. و اینکه توجه به گذشته و آینده توجه به عدم را ایجاب می کند و سبب از دست رفتن حال می شود. از طرفی یکی از توصیه هایی که در اسلام برای سعادت به ما شده انجام اصول مشارطه، مراقبه و محاسبه در هر روز است. در اصل محاسبه لزوم نظر به روز گذشته برای حساب کشیدن از خود مشاهده می شود. اصلاً اصل محاسبه باید در پایان روز انجام شود؟ حال بفرمایید که این دو امر چگونه با هم قابل جمع خواهند بود. خدا اجرتان دهد. یا علی...

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیک السلام: در کتاب «عالم انسان دینی» این بحث و جواب سؤال حضرت عالی آمده است که از چه زاویه ای باید خود را از دست «زمان فانی» آزاد کرد. آری محاسبه و برنامه ریزی برای آینده یک چیز است، همواره در گذشته و آینده به سربردن و از «حال» محروم بودن یک چیز دیگر. موفق باشید